

ת"פ 3343/08/15 - מדינת ישראל - תביעות שפלה נגד מרדכי יוסף

בית משפט השלום בראשון לציון

בפני כב' השופט רפי ארניה

ת"פ 3343-08-15 מדינת ישראל נ' יוסף

בעניין: מדינת ישראל - תביעות שפלה

ע"י ב"כ עו"ד רונן גינגולד

נגד

מרדכי יוסף

ע"י ב"כ עו"ד ניר כלפה

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של העלבת עובד ציבור, בניגוד להוראת סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לנטען בכתב האישום, ביום 20.5.2013 הגיע הנאשם, שהינו עו"ד, לאולמו של כב' השופט לנדסמן בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

באתו עת ישב באולם בשולחן התובעים המתלונן, עו"ד ליאור בוקובזה, ולימינו עו"ד יאיר גרוס והשניים שוחחו ביניהם על אחד התיקים שהיו קבועים לדין באותו יום.

הנאשם ניגש למתלונן וביקש ממנו לשוחח עימו על תיק שקבוע לדין. המתלונן השיב כי הוא בשיחה עם עו"ד גרוס ובנוסף יש באולם אזרחים וסנגורים, ושימתין לתורו.

בשלב זה עלתה חמתו של הנאשם ולעיני הקהל שהיה באולם אמר למתלונן: **"אתה אפס, אתה קטן, אתה שווה לתחת, אתה טוניסאי מסריח, אני לא רואה אותך ממטר, יא זין, אתה תובע קטן, מי אתה חושב שאתה, יא זבל, יא רוח"** (להלן: **"החלק הראשון"**).

המתלונן אמר לנאשם שוב שימתין עד לסיום עם עו"ד גרוס. בשלב זה הנאשם פנה לקלדנית כב' השופט לנדסמן, הגב' בן זקרי, וביקש כי תעלה ראשון במחשב את תיקו אך זו אמרה כי אינה יכולה לעשות זאת הואיל והמתלונן הוא זה שקובע את הסדר, ואז הנאשם אמר לה: **"אל תתייחסי אליו. הוא רק רוח ותובע קטן"** (להלן: **"החלק השני"**).

בהמשך לאמור נכנסו הנאשם והמתלונן ללשכת כב' השופט לנדסמן. המתלונן לא פירט בפני כב' השופט את תוכן הדברים שנאמרו על ידי הנאשם וביקש לחזור במהרה לאולם שכן עבודה רבה עוד ממתינה לו.

עמוד 1

מששב המתלונן לאולם ושב לשוחח עם סניגורים שהמתינו לתורם, פנה הנאשם אל המתלונן ואמר לו בנוכחות קהל רב: "יא זין, אתה אפס וקטן, תובע מסריח, שם עליך זין" (להלן: "החלק השלישי") המתלונן ביקש מהנאשם להניח לו ולאפשר לו לחזור לעבודתו והנאשם עזב את האולם.

הקובלנה המשמעתית

בעקבות פרשת דברים זו הועמד הנאשם לדין משמעתי בפני בית הדין המשמעתי המחוזי (מחוז דרום) של לשכת עורכי הדין (בד"מ 50/13).

מעיון בתיק בית הדין (נ/3) עולה כי הצדדים הגיעו בו להסדר טיעון על פיו כתב הקובלנה תוקן, והנאשם הודה בפני בית הדין המשמעתי בכך שבמהלך החלק הראשון של האירוע הטיח הנאשם במתלונן את הביטויים הבאים:

- א. אתה אפס
- ב. אתה קטן
- ג. אתה שחצן
- ד. אתה טוניסאי מסריח
- ה. מי אתה בכלל
- ו. מי אתה חושב שאתה

נוכח הודיה זו הורשע הנאשם בעבירת משמעת של התנהגות שאינה הולמת עו"ד, פגיעה בחבר למקצוע, ופגיעה בכבוד המקצוע, והוטל עליו עונש של נזיפה ותשלום הוצאות הלשכה בסך של 1,000 ₪.

תשובת הנאשם לכתב האישום

בתשובתו לכתב האישום (עמ' 11-12 לפרוטוקול) פירט הנאשם כדלקמן:

החלק הראשון התקיים, כפי המפורט בכתב הקובלנה המתוקן שהוגש לבית הדין המשמעתי, בו הורשע הנאשם. יתר הדברים לא נאמרו. הנאשם הוסיף כי אמר את הדברים משום שבעת שפנה לראשונה למתלונן נענה במשפט "אתה מפריע לי אתה לא רואה שאני עסוק בשיחה? יאללה תן גז". ובנוסף, גם המתלונן הטיח בנאשם ביטויים מעליבים כגון "אתה אפס, מי אתה בכלל".

החלק השני לא התרחש. הגב' בן זיקרי כלל לא היתה באולם בעת התקיימות האירוע.

החלק השלישי לא התרחש.

אירועים נוספים עליהם אין מחלוקת

ראשית, אין חולק שמלכתחילה החליטה הפרקליטות לסגור את תיק החקירה נשוא כתב אישום זה מחמת היעדר עניין לציבור. המתלונן הגיש ערר על ההחלטה לפרקליט המדינה והערר התקבל. בעקבות הגשת הערר נגבו עדויות של העדים לאירוע והוגש כתב האישום הנידון כאן. לפיכך, מרבית העדים מסרו את הודעתם בשנת 2015 - כשנתיים לאחר מועד האירוע.

שנית, אין חולק שבערבו של האירוע ביקש עו"ד איתי יצחק המוכר לשני הצדדים לעשות סולחה ביניהם. המתלונן חכך בדבר והעביר לנאשם נוסח של מכתב התנצלות (נ/2) עליו התבקש הנאשם לחתום, כדלקמן:

"לכבוד פקד ליאור בוקובזה, עו"ד - מ"מ סגן ראש שלוחת תביעות תעבורה באר שבע

הנדון: מכתב התנצלות והבעת חרטה

הנני הח"מ עו"ד מוטי יוסף מביע בזאת בפניך את התנצלותי הכנה ומעומק ליבי על התנהלותי והתנהגותי הלקויה והמביישת מיום 20/5/13 באולם בית המשפט לתעבורה בבאר שבע כדלקמן:

1. ביום 20/5/13 בשעה 09:40 פגשתיך במסגרת עבודתי באולם בית המשפט של כב' השופט דיוויד לנדסמן, סגן הנשיא.

2. ביום זה ללא כל סיבה מוצדקת וללא כל התגרות כלשהי ו/או יחס לא הוגן מצידך כלפיי הטחתי בך עלבונות קשים וקללות אשר מביישים אותי ואת כלל הנוכחים באולם בית המשפט, והכל כאשר ביטויים וקללות אלו היו בפני קבל אזרחים ועו"ד שהיו נוכחים באולם בית משפט כאמור והיו עדים לדברים שנאמרו על ידי ללא כל סיבה מוצדקת כאמור.

3. הנני להבהיר בזאת כי לא הייתה כל הצדקה לדברים שהקשים והמביישים אשר אמרתי ולא היו ראויים להאמר לאף בנאדם וכל שכן לעו"ד וחומר מכך שהדברים נאמרו כלפייך בהיותך שליח ציבור המשרת את משטרת ישראל נאמנה מזה מספר שנים ועושה את תפקידך בנאמנות וביושרה.

4. על כן, הנני מביע את התנצלותי וחרטתי הכנה בפניך על הדברים הקשים שנאמרו על ידי ומבטיח לנהוג מעתה ואילך בסבלנות וביושרה כלפי משטרת ישראל בכלל ונציגי שלוחת תביעות תעבורה באר שבע בפרט.

5. אנא קבל התנצלותי זו.

על החתום: עו"ד מוטי יוסף.

על מכתב זה לעבור ישירות אליי ולהיות תלוי על לוח המודעות בבית משפט השלום והמחוזי בבאר שבע וכן בכניסה לחדר תובעים בבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע במשך 30 ימים.

כמו כן, על מכתב זה לעבור ישירות אליי ולעו"ד אבנר גרוס עם עותק לראש אגף התנועה, ניצב ברונו שטיין וכן לסנ"צ דן שני ראש מדובר תביעות תעבורה.

בכבוד רב

ליאור בוקובזה, עו"ד"

הנאשם סירב לנוסח המכתב ולדרישה כי יפורסם באופן בו דרש המתלונן וביום 26.5.2013, חמישה ימים לאחר האירוע, מסר במשרדו של המתלונן את המכתב ת/2 ובו הביע את התנצלותו על הדברים שנאמרו בעידנא דריתחא.

הגדרת זירת המחלוקת

נוכח הודאת הנאשם בפני בית הדין המשמעתי, ונוכח תשובת הנאשם לכתב האישום (עמ' 11-12 לפרוטוקול), ניתן לראות בבירור שהמחלוקת העובדתית מצומצמת לשאלות הבאות:

- א. האם אמר הנאשם למתלונן, בחלק הראשון של האירוע, גם את הביטויים "אתה שווה לתחת", "אני לא רואה אותך ממטר", "יא זין" ו - "אתה תובע קטן, יא זבל, יא רוח"?
- ב. האם החלק השני של האירוע התקיים?
- ג. האם החלק השלישי של האירוע התקיים?

כמו כן חלוקים הצדדים בשאלה המשפטית האם הביטויים שהנאשם אמר עולים, מבחינה משפטית, כדי עבירה של העלבת עובד ציבור.

פירוט הראיות והעדויות

ראיות המאשימה

מטעם המאשימה העידו בפני שורה של עדים, על אירועי אותו יום.

המתלונן חזר בחקירתו הראשית על פרטי כתב האישום המבוסס על מזכר שערך ביום האירוע לרבות החלק השני והחלק השלישי (ת/4). באותו המזכר פירט המתלונן גם את שמות העדים לאירועים.

ע/ת 2, עו"ד יאיר גרוס, העיד (עמ' 22-24) כי בשעה שישב ליד המתלונן, הגיע הנאשם וביקש לשוחח עם המתלונן על תיק שלו. בין הנאשם התפתח דין ודברים הכולל מילים לא ראויות, עד כדי כך שהוא הרגיש נבוך הן מעצם אמירתם והן עקב המעמד בו נאמרו - אולם בית משפט בפני קהל. העד מסר כי המתלונן ענה לנאשם בתקיפות אך לא השתמש במילים גסות. יצוין כי גם בהודעתו ת/5 העד לא זכר במדויק מהם המילים שנאמרו, אלא רק את רוח הדברים.

ע/ת 3, עו"ד יהודית ברקוביץ העידה כי נכחה באולם באותו בוקר. היא ראתה את הנאשם פונה אל המתלונן ומבקש לשאול אותו שאלה והמתלונן אמר לו להמתין כי הוא מדבר עם עו"ד אחר (עו"ד גרוס). בשלב זה הנאשם התפרץ עליו ואמר לו מילים קשות ביותר. העדה לא זכרה להגיד מה בדיוק היו המילים שנאמרו, אבל היא זוכרת שהן היו מילים מכוערות ביותר **"שכללו אבא ואמא"**, וכי היא היתה המומה.

העדה זכרה שהנאשם פנה לקלדנית השופט, הגב' בן זיקרי, אך היא לא שמעה מה היו חילופי הדברים ביניהם.

העדה הוסיפה עוד כי היא התרשמה מאוד משליטתו העצמית של המתלונן בשעת האירוע, אשר כלל לא השיב לנאשם אלא רק שתק.

בחקירתה החוזרת (עמ' 26 ש' 24-26) נשאלה העדה על ידי הסניגור:

"אני מציין בפניך שהנאשם אמר 'אתה אפס, אתה קטן, אתה טוניסאי מסריח'. האם היו מילים מעבר לכך?"

ת. כן והרבה, וחמורות"

ע.ת.4, פקד אורית כהן, העידה שבאותו יום ישבה בספסל התביעה ליד המתלון כתובעת מתלמדת. הנאשם ניגש אל המתלון וביקש להוציא את התיק שלו והמתלון אמר לו שיש תור. הנאשם לא קיבל את התשובה הזו והתחיל להשתולל. **"הוא התחיל לקלל ולהתלהם ולהגיד לתובע מילים שאני פשוט מתביישת שדברים כאלה נאמרים באולם בית משפט....תקף אותו על המוצא שלו. טוניסאי מסריח, מה אתה חושב שאתה מלך העולם, יא זין, מי אתה בכלל, והאולם מלא בסניגורים ונאשמים"** (עמ' 28 ש' 7-10).

העדה הוסיפה כי לאחר מכן הנאשם פנה אל הקלדנית וביקש להעלות את תיקיו אך זו לא הסכימה.

"אני לא זוכרת אם היא נכנסה או קראה לשופט או שהוא יצא. אני זוכרת שהיא סירבה ואז היה שקט והוא שוב התלהם. אני לא זוכרת באיזה נקודת זמן זה היה. הסתכלנו האחד על השני ולא ידענו איך להגיב, וזה היה מביך. היה שקט כמה דקות ואז הוא שוב התחיל. אי זוכרת שניסו להשתיק אותו לא זוכרת איך זה הסתיים. או שהוציאו אותו או שהוא יצא."

(עמ' 28 ש' 10-15)

בחקירתה הנגדית (עמ' 29) מסרה נשאלה העדה וענתה כדלקמן:

"ש. שמעת בבירור את המילים זין, אני שם עלייך זין?"

ת. כן. שמעתי בבירור. ואפילו הייתי עדינה במה שכתבתי, התביישתי לכתוב מילים כאלה.

העדה מסרה כי ערכה באותו יום את המזכר ת/6 אשר בו פירטה את מה שהתרחש. היא העידה כי ערכה את המזכר שמשום שהיה מדובר בבאירוע חריג. במזכר נאמרו הדברים הבאים:

"בשלב מסוים ביקש עו"ד יוסף מהקלדנית שנכחה באולם לפתוח את תיקו במחשב אך היא סירבה לעשות כן. בתגובה המשיך עו"ד יוסף להעליב את ליאור ולהתבטא בשפה שאינה ראויה ומשפילה. בשלב מסוים נכנס עו"ד מוטי יוסף ללשכתו של עו"ד (צ"ל כנראה "השופט") לנדסמן ואף עו"ד בוקובזה נקרא ללשכתו. לאחר מס' דקות יצא עו"ד בוקובזה ולאחריו עו"ד יוסף. לפתע שוב (ההדגשה במקור - ר.א.) החל עו"ד יוסף לקלל את ליאור ולהשתמש באותן מילים משפילות כמו "אתה אפס", "טוניסאי מסריח", אתה זין וכיו"ב מילים שאני ממש מתביישת להעלותן על הכתב. והכל שוב לעיני סנגורים ואזרחים רבים וזאת שוב ללא כל התגרות מצידו של ליאור. אני כתובעת משטרתית נחרדתי מהתנהגות זו ולא האמנתי שעו"ד בישראל מסוגל להתבטא בלשון כזו. יש למגר את העשבים השוטים האלו מקירבנו"

ע.ת.5, עו"ד גיא אשר, העיד כי היו חילופי דברים לא יפים ולא נעימים בין הנאשם לבין המתלון. מי שאמר את הדברים היה הנאשם, וכי הוא אינו זוכר כי המתלון השיב, וכי לכל היותר אמר לנאשם להמתין בצד. לשאלה האם הדברים שאמר הנאשם התמצו במילים "אתה אפס, אתה קטן, אתה טוניסאי מסריח" השיב העד **"היו שם חילופי דברים מעבר לשלושת הדברים האלה, דברים ארוכים יותר"** (עמ' 30 ש' 3-4), אם כי לא זכר במדויק את המילים.

עוד מסר העד כי לאחר האירוע ניסה להרגיע את הנאשם, שהיה מאוד נסער בעקבות היחס שהוא מקבל מהמתלון.

העד מסר כי הוא מכיר את הנאשם 12 שנים ואז נשאל, ע"י הסניגור, והשיב (עמ' 31 ש' 14-15):
עמוד 5

"ש. נתקלת בהתבטאויות חריגות של מוטי?"

ת. אתה בטוח שאתה רוצה שאני אענה לך על זה? התשובה היא כן, אני לא רוצה לפרט"

ע.ת.6/6, הגב' איריס בן זיקרי, שהיתה קלדנית כב' השופט לנדסמן באותה עת העידה כי לא שמעה את חילופי הדברים שבין המתלונן לבין הנאשם. לשאלה האם הנאשם פנה אליה ואמר לה "אל תתייחסי אליו הוא סתם רוח" השיבה כי אינה זוכרת.

בהודעתה נ/1 אשר הוגשה בהסכמה, ואשר נגבתה כשנתיים לאחר האירוע, מסרה הגב' בן זיקרי כי לא שמעה ולא נכחה באולם בעת האירוע ונודע לה עליו בדיעבד בלבד. הנאשם הוא שפנה אליה וביקש להיכנס ללשכת כב' השופט לנדסמן והמתלונן ביקש להצטרף אליו. ואולם היא לא נכנסה ללשכה עימם ולא היתה נוכחת בשיחה.

כמו כן נשאלה העדה והשיבה (ש' 10-11 להודעתה נ/1):

"ש. כשהם יצאו מלשכת השופט מה קרה?"

ת. ממה שאני זוכרת חזרנו להמשך דיונים"

ע.ת.7/7, עו"ד גיל אביטן, העיד כי בעקבות פניית הנאשם אל המתלונן היה דין ודברים ביניהם שאינם מתאימים למקום, כי אינו זוכר קללות שהטיח הנאשם במתלונן, וכי כל מה שהמתלונן אמר לנאשם היה כי ימתין. לשאלה האם הוא זוכר מילים כגון "שאני שם עליך זין, אתה זין" השיב "אני זוכר מילים קשות" (עמ' 34 ש' 26-27).

יש להוסיף כי עד זה אף הוא מסר הודעה (ת/7) בה מסר כדלקמן:

"אינני זוכר את המילים המדוייקות בהן השתמש עו"ד יוסף אך אני זוכר כי הוא השתמש במילות גנאי והתייחס בצורה בוטה לעו"ד בוקובזה"

(ש' 5-7)

ובהמשך:

"ש. התובע בוקובזה טוען בעדותו כי עו"ד יוסף אמר לו "אני שם עליך זין אתה שווה לתחת אתה טוניסאי מסריח אני לא רואה אותך ממטר את תובע קטן מי אתה חושב שאתה יא זבל יא רוח."

ת. אני לא זוכר את המילים המדוייקות אבל נאמרו דברים קשים בסגנון המילים שאתה הקראת לי"

כמו כן הוגשו בהסכמה ת/9 ות/10 - הודעה ומזכר שערך עו"ד ישראל נחמיאס, שהיה עו"ד פרטי באותה עד. הצדדים הסכימו להגיש מסמכים אלה ללא צורך בחקירתו הנגדית.

בת/10 - מזכר אשר מתוארך למועד האירוע מתאר עו"ד נחמיאס כי בשעה שהמתלונן ישב עם עו"ד גרוס החל לפתע הנאשם:

"לצעוק ולהתבטא בצורה גסה ביותר ושאיננה מכבדת את המקצוע ואף אותנו כבני אדם, ואני בוש מלהעלותם על הכתב ודי לחכימא ברמיזא. חשוב לציין כי עו"ד ליאור בוקובזה בשום אופן לא התבטא ולא השיב לעו"ד יוסף במילים מבישות ואף נמנע מלהתגרות בעו"ד יוסף ולמרות זאת לא חסך לשנו עו"ד יוסף. בשלב מסוים נכנסו עו"ד יוסף ועו"ד בוקובזה ללשכתו של כבוד השופט לנדסמן. עו"ד בוקובזה יצא וכעבור שתי דקות יצא עו"ד יוסף ושוב החל להתבטא בצורה גסה כלפי עו"ד בוקובזה "אתה זין" "שם זין עליך" "אתה שווה לתחת" "תוניסאי מסריח" ועוד.

חשוב לי לציין כי הייתי המום ומבוייש למשמע התנהגות והתבטאות מצד עו"ד יוסף בנוכחות סניגורים ואזרחים נוספים באולם.

למען הסר ספק, אינני מכיר את עו"ד יוסף וזו פעם ראשונה שרואה אותו"

בת/9 - הודעתו במשטרה, חזר עו"ד נחמיאס על הדברים.

עדות הנאשם

הנאשם מסר בעדותו כי הוא והמתלון מעולם לא היו ביחסים טובים ("אני לא בא לו טוב בעין" - עמ' 36 ש' 14). באותו יום ניגש אל המתלון לשם קבלת הסכמתו לדחיה של מועד הדיון בתיק שהיה קבוע לאותו היום והמתלון אמר לו "אתה לא רואה שאני יושב פה עם יאיר גרוס מה אתה מפריע לי...סע סע, תן גז". התשובה הזו הכעיסה את הנאשם ואז אמר לו "אתה אפס, אתה קטן, אתה טוניסאי מסריח" הוא ביקש להיכנס לכב' השופט והשופט ביקש לקרוא למתלון שהגיע אף הוא, והנאשם סיפר לשופט מה קרה. השופט אמר לו להגיש בקשת דחיה, והצדדים יצאו מהלשכה. מחוץ לאולם ראה הנאשם את עו"ד גיא אשר ושאל אותו אם ראה מה קרה ולמה המתלון צריך לדבר אליו כך.

הנאשם תיאר שבאותו ערב פנה אליו עו"ד איתי יצחק המוכר לו ולמתלון שהתנדב לתווך ביניהם ואולם משראה הנאשם את נוסח מכתב ההתנצלות הנדרש על ידי המתלון ואת דרישת הפירסום סבר כי בכך מנסה המתלון לרמוס ולהשפיל את אותו ועל כן מסר במשרדו את המכתב ת/2.

הנאשם פירט בעדותו בהרחבה את תחושותיו הקשות בעת שנחקר במשטרה, לטענתו כאחרון העבריינים, לאחר שהערר על סגירת התיק התקבל.

הנאשם, בחקירתו הנגדית אישר רק את הדברים בהם סבר שהודה בפני בית הדין המשמעתי ("אפס" "קטן" "טוניסאי מסריח").

לשאלה, כיצד רבים מהעדים מאשרים כי נאמרו דברים נוספים השיב הנאשם כי כל העדים, פרט לעו"ד גיל אביטן, היו בעברם תובעים בלשכת התנועה או בתביעה המשטרית ועו"ד נחמיאס היה קצין משטרה. לכן, "כולם באותה קליקה" (עמ' 36 ש' 2-1) ובהמשך אמר כי:

"הם יכולים לכתוב מה שהם רוצים. אני יודע מה אני אמרתי...זה משול לזה שכולם מקבלים דוחות פעולה ופתאום כולם יושבים בפורום מגיש בוקובזה למר נחמיאס וכולם יושבים וכותבים מזכרים יחד"

(עמ' 41 ש' 9-11).

הנאשם חזר ואמר כי הוא מודה שאמר למתלון שהוא אפס, קטן ותוניסאי מסריח (עמ' 41 ש' 29) וכאשר עומת עם זה שבכתב הקובלנה הודה בביטויים נוספים הוא אמר שלא היו דברים מעולם וכי הודה רק בשלושת ביטויים אלה (עמ' 41 ש' 29, ולאחר מכן בעמ' 42 ש' 11). כאשר עומת עם העובדה שבכתב הקובלנה המתוקן נכללים ביטויים נוספים השיב כי זה לא נכון וכי כתב הקובלנה נוקב רק בביטויים אלה.

נוכח גירסתו זו של הנאשם הוריתי - בסוף הדיון - ללשכת עורכי הדין להמציא לתיק בית המשפט את תיק הבד"מ (נ/3) ותוכנו שפורט לעיל, מדבר בעד עצמו ומלמד כי הנאשם הודה, בפני בית הדין המשמעתי, בביטויים נוספים מלבד שלושת הביטויים הנ"ל.

הנאשם חזר ואמר כי המתלון אף הוא לא חסך בלשונו ממנו ואף הוא התבטא כלפיו בביטויים מעליבים וניבולי פה, וכי אין זה נכון כלל כי אמר את הדברים ללא שהמתלון התגרה בו.

הנאשם גם הכחיש כי הטיח דברים כלשהן במתלון לאחר שהשניים יצאו מלשכת כב' השופט לנדסמן.

קביעת ממצאי עובדה

כבר עתה אומר כי השתכנעתי מעבר לכל ספק סביר שבחלק הראשון נאמר הנאשם גם את המילים "אתה שווה לתחת", "אני לא רואה אותך ממטר", "יא זין" ו-"אתה תובע קטן, יא זבל, יא רוח"

עוד אומר כי השתכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי גם החלק השלישי של האירוע התרחש.

מאידך, לא ניתן לאמר כי הוכח ברמה של למעלה מספק סביר שהחלק השני של האירוע התרחש, שכן למעשה פרט לגירסתו של המתלון, אין כל תימוכין חיצוניים להתרחשותו.

אני סבור כי יש לתת משקל מכריע לעדותו של המתלון כפי שהובאה בפני. התרשמתי שהמתלון אכן נפגע עד עמקי נשמתו מפרץ הקללות והגידופים אשר הטיח בו הנאשם לאחר שביקש ממנו להמתין בסבלנות לתורו בעת שניהל דו שיח עם עו"ד גרוס. עדותו של המתלון מחוזקת במזכר ת/4 שערך ביום האירוע ממש, ואשר מתאר בפרטי פרטים את השתלשלות אירועי אותו יום.

עדותו של המתלון מחוזקת, בנוסף בשורה של עדים אשר תיארו את אשר התרחש.

ראשית, עדותה של פקד כהן אשר העידה בבירור כי שמעה, בין היתר, את המילים "אתה זין, אני שם עליך זין". הדברים מופיעים גם במזכר ת/6 שערך ביום האירוע.

שנית, במזכר של עו"ד נחמיאס, ת/10 אשר פירטה את החלק השלישי של האירוע, התפרצותו של הנאשם כלפי המתלון לאחר שהשניים יצאו מלשכת כב' השופט לנדסמן, ואשר נערך ביום האירוע.

שלישית, בעדותם של עו"ד גיא אשר ועו"ד גיל אביטן, אשר אף שלא זכרו את המילים המדויקות שהטיח הנאשם המתלון, אך זכרו מילים בסגנון של "אתה זין" "אתה רוח" ובכל מקרה מילים רבות יותר מאשר "אתה אפס וטוניסאי

מסריח".

עדויות אלה מחזקות את גירסתו הבסיסית של המתלונן ביחס לדברים שנאמרו, הן בחלק הראשון של האירוע והן בחלק השלישי של האירוע והן מהימנות בעיני.

אמנם נכון שעקב העיכוב שחל בחקירה נוכח ההחלטה על סגירת התיק והערר שהגיש המתלונן על החלטה זו, הודעות העדים נגבו כשנתיים לאחר האירוע. לכן מטבע הדברים לא ניתן לצפות מהעדים כי יזכרו כל מילה ומילה שאמר הנאשם. ואולם, החשיבות בעדויות עדים אלה הינה העובדה כי הם זוכרים באופן כללי את האירוע, מי יותר ומי פחות, והם מחזקים את עמוד השידרה הבסיסי של כתב האישום - ת/4 - אשר נערך על ידי הנאשם במועד האירוע, אשר אליו מצטרפים ת/6 ות/10 שנערכו במועד האירוע.

כל העדים העידו על התאפקותו המרשימה של המתלונן לנוכח שטף הביטויים שהטיח בו הנאשם. כל העדים העידו כי פרט לבקשתו להמתין, המתלונן לא השיב לנאשם דבר, בשום חלק של האירוע, ותיארו את שתיקתו כמרשימה ומעוררת הערכה. אין שום עדות של מי מהעדים לפיה המתלונן הטיח אף הוא דברים מעליבים בנאשם או כי אפילו אמר לו את המילים "תן גז", אשר לטענת הנאשם הם שהציתו את האירוע בכללותו.

איני יכול לקבל את טענת הנאשם כאילו כל העדים הינם קליקה אחת בהיות מרביתם יוצאי משטרה לשעבר, ואשר תיאמו ביניהם גירסאות. ההיפך הוא הנכון. פרט לגב' בן זיקרי ולפקד כהן, כל העדים הינם סניגורים פרטיים והתרשמתי כי חשו אי נוחות רבה מהסיטואציה של מתן העדות, במיוחד כאשר הצדדים הניצים הינם חבריהם למקצוע ומוכרים אחד לשני מתחום דיני התעבורה בבירת הנגב. תיאוריית הקשר שפיתח הנאשם כאילו העדים חברו יחד עם המתלונן כדי להעליל עליו נחזית להיות דמיונית וכזו שנתפרה לצרכי המשפט, וזאת לנוכח שלל העדויות אשר מצביעות עליו בלבד כאחראי הבלבדי לאירועים שהובילו להגשת כתב אישום זה.

מעבר לכך, עדויות העדים אינם מיקשה אחת סדורה ומהודקת היטב אשר מעוררת חשש לתיאום, ודווקא בכך חוזקתן ועצמתן. יחד עם זאת יש לעדויות מכנה משותף אחד ברור - הנאשם אמר למתלונן דברים קשים, בוטים, מכוערים, אשר אוזניים שומעות תיצלנה, על רקע של עניין של מה בכך, ואילו המתלונן מצידו נצר פיו ולא הגיב.

איני נותן כל אמון בגירסת הנאשם. במהלך המשפט נחשפתי לאופיו של הנאשם כאדם חם מזג ובעל שליטה עצמית נמוכה בחרצובות לשונו, אשר נפתחות כאשר הוא חש פגיעה - מדומה או בלתי מדומה - בכבודו.

אף הנאשם העיד על עצמו, בפרוטוקול הדיון בבית הדין המשמעתי כי לאחר שהמתלונן אמר לו לטענתו "תן גז":

"כל הפיוזים שלי נשרפו. אני עיראקי עצבני, מה לעשות, כל הפיוזים שלי נשרפו, אמרתי לו תגיד למי אתה חושב שאתה מדבר ואז פה התחלתי"

ובהמשך:

"הבן אדם חושב שאני איזה ילד קטן, אמיתי, התפוצצתי עליו, לא שלטתי בעצמי התפוצצתי עליו ונכנסתי בו חזק"

עדויות של הנאשם בבית המשפט נמסרה בקול רם ובתיאטרליות, אשר ליוותה את כל מהלך המשפט (התפרצויות מהספסל לדברי עדים, יציאה החוצה מהאולם כשהוא חש שאינו יכול להכיל את העדויות, והיעדר הפנמה שהוא אינו

הסניגור בתיק, אלא הנאשם). אני מתרשם כי דרך הילוך זו איננה רק תוצר של המעמד הלא פשוט של עו"ד שהופך להיות לפתע נאשם, אלא מהווה חלק מאופיו.

גם עו"ד גיא אשר העיד, כי לא היתה זו הפעם הראשונה בה נתקבל בהתבטאויות בלתי הולמות של הנאשם ("אתה באמת רוצה שאענה לך על זה? התשובה היא כן") אך בחר שלא לפרט.

הנאשם הקדיש חלקים ניכרים מעדותו לעניין בלתי רלוונטי לחלוטין למשפט והוא העלבון האישי ותחושת הקורבנות אותם חש עקב החקירה שהתקיימה בעניינו, לטעמו - על עניין של מה בכך אשר אף אינו מהווה עבירה פלילית, והעובדה שהמתלון הצליח, במאמצים רבים שעשה, כולל הגשת ערר על ההחלטה לסגור את תיק החקירה, להדביק לו תווית של נאשם. בכך ניסה הנאשם להרחיק עצמו מהאירוע והתמקד בעדותו, וגם בהודעתו, בפרטים ופרטי פרטים בלתי רלוונטיים לחלוטין לגרעין האירוע השנוי במחלוקת.

הנאשם עצמו העיד כי הוא והמתלון אינם מסתדרים ביניהם עוד קודם לאירוע (ור' פרוטוקול הדיון בבית הדין המשמעתי שם אמר הנאשם על המתלון "מדובר בתובע, ואני אגדיר את זה בלשון עדינה, שחושב שהשמש זורחת לו אתם יודעים מאיפה") ונראה כי התפרצותו הנידונה על המתלון לא באה בחלל ריק, אלא על רקע טינה מסוימת שרחש למתלון עוד קודם לכן (ור' בעניין זה תלונתו ללשכת עו"ד על המתלון ת/11 אשר בה מסר על היתקלות קודמת ביניהם).

הנאשם אף טפל על המתלון דברים שלא אמר כלל, שכן כל העדים העידו על התאפקותו המרשימה ביותר של המתלון כנגד פרץ הגידופים שהטיח בו הנאשם, וכן "שכח" כי בפני בית הדין המשמעתי הודה בביטויים נוספים פרט לביטויים "אתה אפס", "אתה קטן" ו - "טוניסאי מסריח". הוא היה משוכנע כי אלה הדברים היחידים בהם הודה, ואף ביקש לזמן לשם כך את אב בית הדין, עו"ד רביבו. משהגיע תיק בית הדין המשמעתי (נ/3) בצו בית המשפט וסומן כראיה, ומשהסתבר כי דברי הנאשם אינם אמת וכי בפועל הודה בביטויים נוספים - ויתר הנאשם על עדות עו"ד רביבו.

משכך, מקום שגירסתו של המתלון מחוזקת בעדויות אובייקטיביות רבות, ולעומת זאת גירסתו של הנאשם נגועה בפירוט, מנוגדת לעדויות העדים האובייקטיביים, ואף נגועה באי אמירת אמת, ובהינתן אופיו של הנאשם אשר נוהג להתבטא באופן בלתי ראוי ומעיד על עצמו כבעל דם חם, הרי שיש לדחות את גירסת הנאשם לאירועים ולבכר תחתיה מעבר לכל ספק סביר את גירסת המתלון.

דברים אלה נאמרים ביחס לחלקים הראשון והשלישי של האירוע.

באשר לחלק השני - אף אחד מהעדים לא חיזק את דברי המתלון בקטע זה, גם לא קלדנית השופט, הגב' בן זיקרי.

לכשעצמי, תמהתי תמיהה רבה ביחס לעדותה של זו, שהרי כל העדים, כולל הנאשם והמתלון, העידו שלפחות החלק הראשון של האירוע היה בפניה, בעת שהיתה באולם. למרות זאת זו העידה כי לא ראתה דבר ולא שמעה דבר - לא ביחס לחלק הראשון, ולא ביחס לחלק השני, ובוודאי לא ביחס לחלק השלישי. התרשמתי כי עדה זו בחרה, ככל הנראה עקב היכרותה עם הצדדים, למלא פיה מים ולא למסור גירסה התומכת בגירסת מי מהם.

מכל מקום, נוכח העובדה כי אין חיזוק חיצוני לגירסת המתלון ביחס לחלק השני, ואף שאני מלא ספקות באשר לאותנטיות עדותה של הגב' בן זיקרי -הרי שבנסיבות העניין יש לקבוע כי העובדות מושא החלק השני לא הוכחו ברמה הנדרשת במשפט הפלילי.

אדגיש כי אני קובע שהמתלון שיקר ביחס לחלק זה. ההיפך הוא הנכון - רק כפסע בין הנאשם לבין הרשעה גם בגין חלק זה, שכן אני נותן אמון מלא בגירסת המתלון. ואולם, בהיעדר חיזוק חיצוני לחלק זה, וכאשר גב' בן זיקרי אינה מאשרת את הדברים, הרי הזהירות שמחייב המשפט הפלילי לנקוט, מחייבת להימנע מקביעת ממצא עובדה ביחס לחלק זה.

נוכח האמור אני קובע כעניין שבעובדה, שהמאשימה הוכיחה למעלה מספק סביר, כדלקמן:

ביום 20.5.2013, פנה הנאשם אל המתלון, שישב בספסל התביעה בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע, בבקשה לדחיית מועד דיון. המתלון, אשר היה עסוק באותה עת במו"מ עם עו"ד גרוס, אמר לו להמתין משום שהוא עסוק עם עו"ד גרוס. בשלב זה, הנאשם התפרץ כלפי המתלון בצעקות ואמר לו בנוכחות עורכי דין וקהל שהיה באולם "אתה אפס, אתה קטן, אתה שווה לתחת, אתה טוניסאי מסריח, אני לא רואה אותך ממטר, יא זין, אתה תובע קטן, מי אתה חושב שאתה, יא זבל, יא רוח".

לאחר מכן נכנסו הצדדים ללשכת כב' השופט לנדסמן, וביוצאם משם אמר הנאשם למתלון "יא זין, אתה אפס וקטן, תובע מסריח, שם עליך זין".

הפן המשפטי

העלבת עובד ציבור - הדין וההלכה הפסוקה

סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 קובע:

"המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור, או דיין או פקיד של בית דין דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט - 1968, כשהם ממלאים תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דינו - מאסר ששה חדשים."

אין חולק כי העבירה הנידונה יוצרת מתח מסוים בין הזכות לחופש הביטוי והזכות לבקר מוסדות שילטון לבין הביטוי הפוגעני הנבחן. אכן, עלבון וכבודו של עובד הציבור אינם גדולים יותר משל האזרח הרגיל, ומעמדם אינו רם יותר. לא ספק, עובדי הציבור אינם חסינים מביקורת, גם אם היא נעשית לעיתים בלשון בוטה, ואין מקום לאפשר את השימוש בעבירה זו לשם חסימת ביקורת על פעולותיהם.

בפרשת דנ"פ 7383/08 **אונגרפלד נ' מ"י** (11.7.2011) נידונה בהרחבה גבולותיה של העבירה הנ"ל. נקבע שם כי תכליתה של העבירה הינה בראש ובראשונה לפרוש הגנה על השירות הציבורי מפני פגיעות קשות העלולות לפגוע בכשירות תפקודו, ביכולתו לקיים את אחריותו כלפי הציבור, ולפעול כראוי להגשמת יעדיו.

"בלא פרישת הגנת החוק על העובד מפני התנכלות הכרוכה בפגיעה פיזית או רגשית כלפיו, הוא יתקשה במיצוי יכולותיו במילוי תפקידו. עובד ציבור המותקף במסגרת תפקידו - בין בגופו ובין בכבודו כאדם - יתקשה לאורך זמן לשמור על רמת תפקוד גבוהה בביצוע משימותיו. אם לא תינתן לו הגנת החוק מפני התנכלות, החשש והמורא מפני ביזוי והשפלתו ברבים עלולים להביא להצרת צעדיו, להגבלת מהלכיו בביצוע תפקידו, ולהשפעה רעה גם על תפקודם של עובדי ציבור אחרים. מציאות כזו עלולה לפגוע בפגיעה קשה בשירות שעובדים אלה אמורים

לתת לציבור, ולפיקך, במערך השירות הציבורי כולו.

בהתאם להלכת אונגרפלד היסוד "העלבה" יתקיים כאשר מתקיים מצע תוכני של העלבה:

"קו-משותף למעשי "העלבה" כמובנם בסעיף העבירה הוא ביטוי שלילי הפוגע בליבת כבודו של האדם וכרוך בפגיעה מהותית וקשה בגרעין המוסרי-ערכי שממנו שואב עובד הציבור את מקור כוחו וסמכותו.... על-פי גישה זו, "העלבה" מתקיימת כאשר היא מכוונת כלפי ליבת כבודו האישי של העובד; אין די בביטוי של אלימות מילולית בוטה, אלא נדרשת פגיעה עמוקה בשמו הטוב של העובד שיש בה כדי לבזותו בעיני אחרים. אמנם, המושג "העלבה" בהקשרו הנורמטיבי מניח ציפייה לסף-סיבולת גבוה מצד עובד הציבור, אשר נועד לאפשר לאזרח מרחב ביטוי וביקורת כלפי תפקודו של עובד הציבור והשירות הציבורי. על העובד לעמוד לא אחת מול טענות וביקורת המושמעות כלפיו וכלפי השירות הציבורי, גם אם הן אינן צודקות וגם אם אין בהן אמת. באלה אין בהכרח כדי להוות מעשה "העלבה" במובן האיסור הפלילי. אולם, רף-הסיבולת של העובד נעצר באותה נקודה שבה מוטל על החברה להגן על ליבת כבודו ועל ליבת כבודו של המערכת אותה הוא משרת. רף-הסיבולת הנדרש מעובד ציבור אינו מחייבו לשאת על כתפיו פגיעה בליבת כבודו כאדם וכעובד, ובכלל זה פגיעה ביושרו ובטוהר-מידותיו. לפגיעה כזו עלולה להיות השלכה משמעותית על יכולת התפקוד של העובד, ועל כושרו של השירות הציבורי לעמוד במשימותיו. פגיעה כזו יורדת לשורשי אמון הציבור בשירות הציבורי ובעובדיו."

ואולם בכך לא סגי. על הביטוי המעליב לעמוד גם במבחן הסתברותי:

"אין די במעשה העלבה כשהוא לעצמו, אלא נדרש "דבר מה נוסף" כדי להופכו לעבירה פלילית. בעבירות של ביטוי מילולי אסור, אותו "דבר מה נוסף" נמצא, לא אחת, בהחלת מבחן הסתברותי שעניינו דרישה לקיום ודאות קרובה לגרימת נזק ופגיעה משמעותיים לאינטרס הציבורי שהאיסור הפלילי ביקש למנוע."

ולסיכום:

"פועל יוצא מכך הוא, כי "העלבה" במשמעותה הנורמטיבית תיוחד למקרים חריגים וקיצוניים שבהם קיימת ודאות קרובה כי הפגיעה הצפויה ממנה עלולה לא רק לפגוע בעובד הציבור כפרט, אלא גם לפגוע פגיעה ממשית וקשה באופן מילוי תפקידו הציבורי, ובכך לפגוע במערכת השירות הציבורי, ובאמון הציבור בה"

מן הכלל אל הפרט - יישום ההלכה לממצאי העובדה

בחנית המצע התוכני של הביטויים שהטיח הנאשם במתלון אינו מעורר, לטעמי, כל שאלה של ממש באשר להיותם בגדר העלבה. המדובר בביטויים קשים, מעליבים, קללות וגידופים ממש, הנוגעים גם למוצאו העדתי של המתלון, וחוטאים בהקטנת גימוד תפקידו. אין בין ביטויים אלה לבין חופש הביטוי וזכות הביקורת על מוסדות שלטוניים - ובהם התביעה המשטרתית - דבר וחצי דבר. הנאשם השתמש כלפי המתלון בשפת רחוב בוטה, גסה, מעוררת סלידה, ונמוכה מן הנמוכות אשר מקומה לא יכירנה ביחסים בין בני אדם בכלל, ובין עורכי דין בפרט, בוודאי לא בפומבי באולם בית המשפט, והכל בשל ענין של מה בכך - חוסר רצונו להמתין בסבלנות עד אשר יסיים המתלון את שיחתו עם עו"ד גרוס.

גם אם נדרש מעובד הציבור רף סיבולת גבוה יותר מאשר אחרים לדברי העלבה, הרי שהדברים שאמר הנאשם למתלון חצו רף זה - בפער ניכר.

בכל הנוגע למבחן ההסתברותי, הרי שאני סבור כי הדברים שאמר הנאשם מקיימים גם מבחן זה במובן זה שהם מקיימים וודאות קרובה לפגיעה בתפקוד התביעה המשטרית.

ראשית, הדברים שאמר הנאשם למתלון לא כוונו אליו כאדם בלבד, אלא גם אליו בכובעו כתובע, בכך שהנאשם קרא לו "תובע קטן" ו"תובע מסריח". אלו ביטויים אשר נוגעים באופן ישיר לתפקידו של המתלון כתובע משטרי.

שנית, הדברים לא נאמרו בשיחה פרטית בארבע עיניים אלא בפרהסיה, בפני קהל רב, עורכי דין ונאשמים שהגיעו באותו יום לדיונים משפטיים באולמו של כב' השופט לנדסמן. הטחות קללות כאלה במי שהוא נציג שלטון החוק בבית המשפט בפני קהל נאשמים ועורכי דין פוגעת במעמדה ותדמיתה של התביעה המשטרית כמוסד, ובשלטון החוק בכלל. אומר גם כי אמירת דברים אלה בקודש הקודשים של מערכת בתי המשפט, אולם בית המשפט, פוגעת גם במעמד בתי המשפט.

שלישית, אין המדובר בסינון קללה קצרה וחד פעמית, אשר אף אם אינה ראויה הרי שאין בה, ככלל, כדי לפגוע בתפקוד המערכתי, בוודאי לא ברמה של וודאות קרובה (והשווה: רע"פ 229/12 **צבי כהן נ' מ"י (16.10.2012)**, שם זוכה המערער מהעבירה בשל הביטוי "אתה מושטן וילד מפגר" שאמר למתנדב משטרי). בענייננו, המדובר בשטף רצף של קללות וגידופים אשר נאמרו בשתי הזדמנויות שונות באותו יום. אם יש דבר מה משותף לכל העדים במשפט הרי זו העובדה שכולם, שהינם סניגורים פליליים מנוסים, ובוודאי שמעו ונתקלו במהלך חייהם המקצועיים בדברים קשים לא פעם ולא פעמיים - היו מזועזעים מדבריו של הנאשם ומהבוטות שלהם.

אין ספק בעיני כי היה וביטויים אלה לא יקבלו תגובה פלילית הולמת, הערכת הציבור כלפי מערכת התביעה המשטרית כמערכת אוכפת חוק תפגע, ובכך יפתח מדרון חלקלק שהרי אם לסניגורים מותר לאמר דברים אלה באולם בית משפט לתובעים משטריים, מדוע אסור גם לקהל לאמר אותם לתובעים? ומדוע גם לא לפרקליטים? ומדוע אסור לאמר אותם גם לשופטים?

רוצה לאמר - שלטון החוק מתחיל בראש ובראשונה עם כיבוד אוכפי החוק על ידי אזרחי המדינה ובראשם - עורכי הדין שהינם המשתתפים הקבועים בהליך המשפטי. כלל זה אינו משמיע כי אין לבקר את אוכפי החוק, וכי הם חסינים מכל דבר ביקורת או תלונה. כלל זה אף אינו משמיע כי כל דבר גנאי כלפי עובדי ציבור יענה מיידית בכתב אישום. ואולם כלל זה בהחלט משמיע שמקום שנחצים הגבולות באופן כה בוטה כבמקרה הזה, לא יהיה מקום לסובלנות כלפיהם. השווה בעניין זה: ע"פ (מרכז) 32930-02-15 **שלו נ' מ"י (1.11.2015)**.

עוד אוסיף כי הואיל ומדובר ברצף של ביטויים לא ניתן ואף אין צורך לבדד רכיב - רכיב ולהכריע האם הוא עולה כדי עבירה אם לאו. כך למשל, הביטוי "מי אתה חושב שאתה" אילו היה עומד לבדו, ספק אם היה מקיים את יסוד העלבון. ואולם, יש להתבונן על האירועים כמכלול, בהקשר הדברים והדבקם, ומקום שהמכלול מצביע באופן מובהק על דברי עלבון בוטים, הרי שהעבירה מתגבשת ואין צורך בבדיקה פרטנית ומפורקת של כל ביטוי וביטוי שהשמיע הנאשם.

בשולי הדברים אוסיף כי אינני נותן כל משקל לטענת הנאשם כי המתלון לא נפגע מהדברים שאמר וראיה לכך היא העובדה ששב לעבודתו מיד לאחר שיצא מלשכת כב' השופט לנדסמן.

ראשית, כפי שהובהר לעיל, העבירה הנידונה אינה "אישית" במובן זה שאין רלוונטיות לעובדה האם עובד הציבור נפגע בפועל מהדברים שנאמרו, אם לאו. העבירה היא התנהגותית ואינה תלויה בתוצאות המעשה. החשוב הוא האם הדברים שנאמרו עולים כדי עלבון והאם יש בהם פוטנציאל פגיעה ברמה של וודאות קרובה בתפקוד השירות הציבורי. אכן, ייתכן ויהיו עובדי ציבור שהינם בעל רף סיבולת גבוה יותר, או נמוך יותר, מאחרים. ייתכן אף שהרף הנדרש יעלה או ירד בהתאם למעמדו של עובד הציבור בשירות הציבורי. ואולם אין בשאלה האם עובד הציבור נפגע בפועל מהדברים כל רלוונטיות לעצם התקיימות העבירה.

שנית, במקרה שבפנינו, העובדה שהמתלונן חזר לעבודתו אינה מעידה על היעדר העלבון. וכי מה ציפה הנאשם שהמתלונן יעשה? שינטוש את משמרתו וילך לביתו כשהוא ממרר בבכי?

אין צורך להזכיר את העומס הרב המוטל על כתפיהם של בתי המשפט לתעבורה, והתנהגות המתלונן, אשר העדיפה את אינטרס הציבור בקיום הדיונים באותו יום, על פני האינטרס האישי שלו - רק ראוי להערכה, כפי שראוי להערכה עמידתו השקטה ומלאת העוצמה לנוכח פרץ הקללות שהטיח בו הנאשם.

נוכח כל האמור, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד הנאשם, הסנגור, וב"כ המאשימה.